

der, som det efter Forslaget maa antages, er Udset til, at vi kunne faa en Broforbindelse uden at paaføre Staten store Udgifter derved, finder jeg, der er al god Grund til at støtte dette Forslag, og saa tvivler jeg heller ikke om, at Forslaget, som ikke i Aar, saa end Aare vil blive gennemført, og det vil jeg gerne være med til at støtte efter Evne.

Ludvig Reventlow: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sluttede med at sige, at han vilde ønske, at dette Lovforslag blev til Lov allerede i Aar eller ialt Fald end Aare. Jeg vil straks paa Forhaand udtale det bestemte Ønske, at det bliver til Lov allerede i Aar, thi jeg synes, at den Sag har ventet saa længe, at det virkelig nu er paa Tide at tage fat paa den og se at faa den i Gang, saa at vi hurtigst muligt kunne faa etableret en fast Forbindelse mellem Sjælland og Falster.

Det er allerede mange Aar siden, den Tanke kom frem. Den kom, saa vidt jeg ved, første Gang frem i det ualmindelig geniale Projekt, som Kröhnke havde, til en Jernbaneforbindelse mellem København og Hamborg. Den Gang ryttede mange paa Hovedet deraf og var ret ængstelige ved et saa stort Foretagende, og særlig ængstelige var de ved Anlægget af en Bro mellem Sjælland og Falster, men jeg havde rigtignok tænkt, at de Betæneligheder, som den Gang næredes, nu skulde være forsvundne. Det var ganske naturligt, at der den Gang fremkom Betæneligheder, men Erfaringen maatte have bragt dem til at forstumme, saa at vi alle kunde blive enige om, at det Tidspunkt nu er rykket nær, da vi blive nødt til at tage fat paa dette Arbejde. Det forundrede mig derfor noget, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), som han end ikke var imod dette Forslag, dog udtalte en Del Betæneligheder derved. Forhaabentlig ere disse Betæneligheder dog ikke større, end at de ville kunne hæves ved Arbejdet i et Udvalg.

De Betæneligheder, som det ærede Medlem nærede med Hensyn til Omkostningerne ved et saadant Anlæg, kan jeg ikke se, der er væsentlig Grund til at nære. Det forekommer mig, at det, der er fremført i Motiverne til Forslaget, er saaa nøgternt og ligefremt, at der neppe kan være store Fejl deri, og dette er jeg saa meget mere overbevist om, som jeg i flere Aar har haft Lejlighed til at tænke over

denne Sag, og det Resultat, jeg er kommen til, er i temmelig nær Overensstemmelse med det her foreslaaede, hvad jeg ogsaa tidligere har haft Lejlighed til at udtale her i Tinget. Jeg tror, at hverken de Udgifterne ved Anlægget af en Bro satte for lavt, og heller ikke de Besparelser, der kunne fremkomme ved at gaa over fra Færgesfart til Brofart, satte for højt. Det er min Overbevisning, at ved Anlægget af en Bro vil den Kapital, som anvendes, naturligvis med Fradrag af de Færger, som ville blive løste ved Overgangen til den nye Drift, og ved Besparelse af nye Færgaanlæg, blive forrentet med 5 pCt. Der vil kun komme til at mangle 11,000 Kr. deri, og jeg synes, at kunne vi faa bragt en Forbindelse i Stand, som i Virkeligheden betaler sig saa godt, som denne Forbindelse vil komme til at betale sig, skulle vi ikke vente dermed. Det var ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds sagde — det er ogsaa blevet nævnt senere —, at Taksten for Overfart paa Færgerne er større end Taksten paa selve Jernbanerne. Men de 100,000 Kr., som Indtægten vilde formindskes med, mener jeg, man ikke behøver at drage fra, fordi man roligt kan lade Taksten blive, som den er. Og saa vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at faa vi den faste Broforbindelse, er der ingen Tvivl om, at Trafikken vil stige overordentlig. Den vil stige i samme Forhold, som den steg, da man i sin Tid gik over fra Dampskibsforbindelse til Dampfærgesforbindelse, og det var en overordentlig stærk Stigning, som da fandt Sted. Ved en saadan Stigning i Trafikken ville Indtægterne af Banen stige i forholdsmaessig, ikke blot Indtægterne ved Trafikeringen af det lille Stykke, men af hele Jernbaneanlægget ligesaa fra København ned til Gedser. Det kan der ikke være Tvivl om.

Saa mener jeg ogsaa, at vi af Hensyn til Forbindelsen mellem Udlandet Nord og Øst paa med Udlandet Syd paa maa føle os forpligtede til Anlægget af en saadan Bro. Jeg synes, vi ikke ret vel kunne være bekendte at lægge Hænderne i Skødet, medens vore Naboer arbejde saa dygtigt og ihærdigt, som de have gjort allerede i en Række Aar, for at faa en god Forbindelse fra Trelleborg til Sassnitz; vi maa samtidig gøre noget for Forbindelsen mellem Nord og Syd paa vort Territorium. Det er en Pligt, vi have overfor Udlandet, og bringe vi denne Forbindelse saa højt op i Hensigtsmaessighed, som den kan brin-